

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio XXII. An magicis artibus opera dæmonum sexus mutari queat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

vim hanc tolerandæ inediæ stellæ istæ, in commune influxum suum demittentes largiuntur? an, quod solius huius corpus ita dispositum? sed quæ hæc dispositio sola influxui peruia? quæ hæc in alijstanta vis & obstinatio ad excludendum? sed sat iam nugis Baconi refellendis operæ alibi positum à nobis. De hac proluxa inedia, quædam etiam Lilius Giraldus Dialogismo 17. habes in Grutheri thesauro Critico tomo secundo.

QVÆSTIO XXII.

An magicis artibus opera demonum sexus mutari queat?

Non ago de membrorum ablatione (de qua iam dictum) sed de ipsa sexus virilis in fœmineum, aut fœminei in virilem commutatione, quæ naturalem ex medicis huius sæculi fatetur *Cosmocris*. 1. Gemma. Factos ex mulieribus viros multos legimus Hippocrates libro sexto Epidem p. 8. scribit Abderis Phatufam vxorem Pithæi, partui vicinam, misso in exilium marito, aliquot mensibus cessante fluxu menstruorum; cunctis in membris magnos perpeffam dolores, corporis habitu in virum mutatam: Nam corpus ei virile factum, *σώμα ἀνδρῶδες*, hispida totam factam, barbam emisisse, & vocem asperiolem redditam: idemque apud Chasios accidisse Anamitiæ vxori Gorgippi, T. Liuius libr. 42. de *Spoletana* muliere idem refert, Belli Punicii 11. tempore Plin. lib. 7. capite quarto. Ex fœminis (inquit) mutari in mares, non est fabulosum. Inuenimus in Annalibus P. Licinio Crasso, C. Cassio Longina Coss. Cassini

A puerum factum ex virgine sub parentibus, iussu, auspicio deportatum in insulam desertam. Licinius Mutianus prodidit visum à se Argis Arescontem, cui nomen Arescusa fuisset, nupsisse etiam, mox barbam & virilitatem prouenisse, vxoremque duxisse. Eiusdem sortis & Smyrna puerum à se visum. Ipse in Africa vidi mutatam in marem nuptiarum die L. Cosatium ciuem Tisdritanum, viuebatque cum proderem.] hæcille A. Gellius libro nono. Noct. capite quarto. Libitum tamen est (inquit) in loco hoc miraculorum notare etiam, quod Plinius Secundus, vir in temporibus ætatis suæ, ingenij dignitateque gratia, auctoritate magna præditus, non audisse, neque legisse, sed scire sese atque vidisse in lib. Nat. Hist. V IIII. scripsit, quæ infra posui ipsius sunt, ex eo libro sumpta: quæ profecto faciunt, vt neque respicienda, neque videnda sit notissima illa veterum poetarum de Canide & Caneo cantilenæ.]

B Hæc Gellius subdens superiora illa Plinij verba. Quibus verbis quod dicit, *miraculosum hoc*, voce vsus est late sumpta pro eo quod rarum & admirandum. de Caneo & Tiresia legendus Ouidius in Metam. quid opus fabulis, vbi suppetunt historiae? D. August. vii. cap. l. b. 3. de Ciuit. Dei. memorat ex Gentilium scriptis, & mulieres homines, & gallinas in masculinum sexum fuisse conuersas. de aibus mox idem ex Ausonio confirmabo: de hominibus pergamus asserere. Ad tempora propinquiora nobis venio. Iouiam Pontanus in *Histor. Neapolitana* narrat Caietæ mulierem piscatori cuidam annis quatuordecim nuptam in virum migrasse: & aliam, cui nomen Æmilia, nuptā Antonio Spensæ ciui Ebulano post annum nuptiarum XII. in virum mutatam soluto matrimonio, vxorem duxisse & libe-

Sabelli.
1.9. Ex
plor.
Dial. 1.
Centu. 2
curat. 39.

ros protrealle, addit idem, aliam tēminam, cum marito filium vnum peperisse, subito exorta virilitate, marito iam non foemino relicto alteram duxisse, e qua liberos genuerit. nonnulla de pluribus consimilia narrauit Cocceus Sabellicus d: quibus omisis duo ponam quæ nostris temporibus Hispania dedit, & conscripta fuere fidelissime ab Ant. Torquemada e patrio idiomate. Amatus Lusitanus fauctor est in oppido Ezgueyra Lusitaniæ, distante a Conymbrica nouem leucis, vixisse quendam virum Nobilem, cui filia erat vocata Maria Pacheco, quæ cum eius iam ætatis esse inciperet, qua foeminis menstrui fluores inchoantur, loco liquidi humoris, erupit ei è locis (si intus absconditum latuerat,) vel aliter natum foras prodijt virile membrum: sicque ex puella, subito adolescens ephēbus apparuit cum sexu vestitum virilem, nomen quoque assumpsit Manuelis Pacheci. nauim conscendit, in Indiam profectus rebus fortiter gestis, strenui militis existimationem, opesque magnas comparauit. in patriam rediens, vxorem nobilem duxit. de liberis mentionem subdit Amatus nullam: sed, ait, illum imberbem permanuisse, facie in foemineam declinante: quæ sunt indicia non perfectæ virilitatis. Vltimo loco subdit Torquemada, se ab amico viro magnæ auctoritatis & fidei pleno accepisse: non procul ab vrbe Beneuentana Hispaniæ, vxorem rustici cuiusdam fortunæ mediæ, que quod sterilis esset, minus à marito benigne habebatur: pertaxam malæ tractationis, quadam nocte aufugisse sumptov estitu famuli domesticum: sic ornata, virumque mentita varijs in locis opera seruili vitam sustentauit: post aliquod tempus, siue

A quod calor in ea naturalis tam efficax foret, siue quod imaginatio, nata & confirmata continuo habitu & ministerio virili, eam efficacitatem hæc sit: certe ipsa se in virum mutatam deprehendit. statuit ergo, quæ diu fuerat vxor, maritum agere. foeminam sibi matrimonio copulat. diu res latuit illo non audente cuiquam rem narrare: donec quidam, ei prius optime notus cernens tam similem esse facie vxori profugæ rustici illius, interrogauit num forte frater esset talis mulieris. huic rem omnem, vt contigerat, narrauit. Sic res in lucem venit. Fulgofus scribit sequentia a: Neapoli regnante Ferdinando primo, cum Ludouicus Guarna Salernitanus ciuis, quinque filias suscepisset, quarum natu maiori- bus duabus alteri Franciscæ, Carola alteri erat nomen, posteaquam ad quintum decimum annum peruenerunt, ambabus genitalia membra in marium morem eruperunt: mutatoque habitu, pro maribus habitati sunt. Franciscus & Carolus nuncupati. Item Ebuli, sub eodem rege puella, qua iam quatuor annos viro promissa sponsa habuerat nomen: qua nocte primum viro tradita cum eo cubuit, siue ex confricatione, siue ob aliam causam, qua ignota sit, effractis membranis, quæ vt mulier videretur efficiebant, virilia membra prodierunt: domumque reuersam iudicio dotem repetiuit, in virorum numero postea habita.] Hæc præmissi minus vt incredibilis videatur Phlegontis b narratio. Virgo quadam (inquit) Smyrna nata Philotis nomine cum matu- ra viro nuptum tradita esset à parentibus, masculino enato membro in virum abiit. Quin & Laodicea, quæ est in Syria, mulier Aeteta nomine, etiamnum cum marito degens, è foemina vir exstuit, cui nomen Aetetus, præside Arbenis Macrino, Roma Coss. L. Lania & Aeliano vetere.]

1.1. Ex
cap. 6.

b lib. 1.
Mirabil.
& 169.

& ad-

& addit Phlegon, Hadriani liber-
tus, se hunc vidisse. Michael Mon-
tanus lib. 1. Experimentorum cap. 21. testa-
tur suo tempore Vitriaci fuisse puel-
lam nomine Mariam, quæcum salta-
ret violentius, subito viribus erum-
pentibus, in virum mutata sit: & ab Ep-
iscopo Suesionensi confirmationis
sacramento mutato nomine, Germa-
nus vocari cœperit. Eius postea men-
to barbam adnatam, diu vixisse ad de-
crepitam vsque ætatem, uxorem ta-
men duxisse nunquam. Ille hoc ve-
hementi imaginationi tribuit: sed ad-
do corporis constitutionem eo ver-
gentē. Auctor Antimologij scribit, sibi
visum Ausum Vasconia virum plusquam
sexagenarium, canum fortem, & hirsu-
tum: qui ad annum decimum quintum an-
te puellam fuerat, tandem tamen ex casu
ruptis tenuibus ligamentis, pudenda eru-
pisse, sexumque mutasse, cum et nunquam
antea menses fluxissent. ita Laurentius
lib. 7. hist. Anat. quæst. 8. Et ostendunt
medici Galenus lib. de vsu partium,
& lib. de anatomicis administrationi-
bus, Agineta, Auicenna, Rasis, & reli-
qui non obscuram esse rationem, qua
id natura det effectum: conari semper
eam, id quod perfectius: mulierem
esse quasi monitrum virum quendam
imperfectum, menstruis retentis diu-
tius, fieri vocem robustiorem, cutem
pilo vestri, reliquum corporis habi-
tum roborari: nec aliud Metamor-
phosin, hanc deesse, quam, vt, quæ
sunt intus vasa feminaria, foris appa-
reant: & id, quod myrtos, nympha,
κλυτὰς καὶ ἀπόδερμς dicitur, & H-
maëlitis Abathara siue Arbandar: sum-
pto incremento, & pingui velami-
ne, cui inuoluitur, effracto, protrudat-
ur in penem, cui persimilis, sed
inuoluta prius fuerat. expelli autem
caloris naturalis vrgentis impetu. Sic

A illi: mihi tamen vehemens adhuc su-
spicio est, non tam hos ex fæminis ita
viros factos, vt fæminæ desierint esse,
quam ad fæmineum sexum, masculi-
num accelsisse, vt androgyni effice-
rentur, sexu tamen hoc posteriore præ-
ualente, & ideo pro viris habitas. Cum
hæc ante multos annos scripsissem,
incidi hoc anno 1606. in Historiam
Anatomicam Andr. Laurentij opus
accuratum, & gauisus sum valde, i-
dem quod mihi doctissimo medico vi-
sum dist. quæst. 3. vbi diligenter ostendit
commune illud dictum medicorum,
de inuerso viro in muliere lati-
tante, falsum esse, & vtriusque sexus
genitalia non situ modo, sed etiam nu-
mero forma, & structura prorsus dif-
ferre. Et quoad hanc conuersionem
addit: Sane portentosum hoc iudico, &
vix credibile. Quod si aliquando contingat,
verisimile est in illis virisque sexus adesse
genitalia: prima quidem ætate ob caloris im-
becillitatem latentia, quæ tandem per calo-
rum exadum. & emicatus, & effulgentias
erumpant. Aut existimandum est: mulie-
res esse quasdam, à primo ortu calidissi-
mas, & ita à natura conformatas, vt ea-
rum clytoris mentula formam referens,
ita promineat, vt quia penis instar disten-
datur, moxque staccescit, virilem priapum
mentiat, & rudioribus imponat. Sed &
sæpe falluntur obstetrices ob vitiatam ge-
nitalium conformationem, penis scilicet bre-
uioris, & penitus tanquam in rima re-
conditi, testumque latitantium, vt sexum
vix possint internoscere. Scribit Pineus
Lutetia anno 1577. in vico S. Dionysij
mulierem noctu peperisse filium, qui festi-
nanter ob virium imbecillitatem bapti-
zatus fuit, pro filia, & Ioanna vocata:
eam paucis post diebus pro filio mater pri-
mum, deinde agnouerunt, non sine magna
admiratione, & Ioannem nominarunt.
Facile ergo est rudiori plebecula imponere.

Sic Laurentius : qui etiam lib. 8. q. 1. docet à natura non minus feminæ quam maris intendi generationem, & feminam naturæ erratum ac prolapsionem dicere, id philosopho indignum esse. Omnis siquidem rerum naturalium perfectio, ex fine petenda est: at feminam ita formari necessarium fuit, alioqui non posset species humana conferuari. Sane eam dicunt feminam esse monstrum, mihi semper vixi non satis honorifice de primæ mulieris creatione loqui. Ideo dicendum, Naturam semper quod perfectius est intendere. non quia semper virum gignere intendit, sed quia cum virum intendit, intendit perfectissimum gignere: cum feminam, hanc quoque conatur perfectissimam. Sed tamen si illud natura, potuit, quot tot asserunt auctores, putarim, Deo permittente, causis naturalibus fretum, etiam posse vaferrimum illum. Sane lubens eo retulerim, ficta illa miracula, quæ Dijs falsis tribuunt Gentiles. Phlegon de Lapitha Cæneo idem narrat quod Ouidius. de pluribus scribit Anton. Liberalis ex libro 2. *Alteratorum Nicandri*: Hypermnestram venditam pro muliere inuenisse pretium: postea in virum mutatam dono Deorum. Si proctam Cretensem factam virum, cum Mineruam vidisset lauantem Galatææ filiam falso vocatam Leucippum, quæ Leucippæ dicenda erat, sexu mutato suppositum nomen meruisse, beneficio Latonæ Phæstææ concl. 2. *Impossibile crediderim natura & demoni de viro feminam facere*, qui conatus irritus Neroni Magiæ addictissimo in Sporo fuit. Hic opus est nimia retractione partium perfectarum, in locos feminæ. Nec assequi possum, quo hæc natura modo degeneret. Scio de Tyresia præter fabulas, etiam Phle-

A gontem id narrasse, & Anton. Liberalem satis ambigue loqui de Siproeta: vt vix scias ex quo in quem sexum demigravit. Aufonij quoque epigram. c. lib. 1. si totum diligenter legas, animaduertes de virili sexu in fœmineum degenerante locutum, his verbis:

B *Femineam in speciem conuertit masculus ales,*

Paua, de pauo constitit ante oculos:

Nec satis antiquum, quod Campano in Beneuento

Vnus ephëborum virgo repente fuit.

C Ait ex puello puellam, & ex pauo pauam factam. Sed non credo, vel falem credo ægerime: dixerim potius vtrumque eis sexum inuisse, occultatum vnum, manifestatum alterum. quod ad leporem etiam refero, & ad hyænam, de qua canit, Ouid. *Alternare vires, & qua modo femina tergo Passamarem, nunc esse maxem miremur hyænam*. Sane illam vtroque sexu præditam Plinius tradidit lib. 8. ni fallor.

D QVÆSTIO XXIII.

An possit demon seni iuuentam reddere?

E T qui senex est, non fuerit & delierit esse iuuenis: vel ne, quæ decurrit ætatem, nõ decurrerit, id nulla vi vel potestate perficiatur. Quis .n. quod factum, maxime successiua elapsu actione, id reddat infectum? Verù vt, quidefecta iam & decrepita curuatur ætate, vires resumat & habitum nitorem quæ iuuenilem, mutantur cani in colorem melioré, frigus in teporem, torpor in

agili-

al. 2. de mirabilibus qua de re Iustin. ad Quæst. orthodox Lucianus. l. de ast. log. & Dym. in odyll.